

Колькі ж яшчэ чакаць?

Я хачу задаць пытанне, якое цікавіць многіх: колькі нам яшчэ бачыцца на старых падручніках?

Для мяне гэта важна, таму што я з'яўляюся навучным педагогічнай каледжа ў Баранавічах, будучы педагог. Справа ў тым, што іншым разам незразумела: "выхоўваць атэізм" ці даць дзецям магчымасць самі выбраць, верыць у Бога ці не. Выраз "выхоўваць атэізм" узятый з падручніка "Метадыка преподавания природоведения" (Москва, "Просвещение", 1990 г.). Новых кніг мы пакуль не бачылі. Але ж і гэта не ачынная... Невялікі прыклад. З усіх падручнікаў, па якіх я цяпер займаюся, 17 выданы ў Маскве і толькі 3 (!) у Мінску. Падручні-

каў, выданых да 1990 года, — 18, а пасля — толькі 2 (!).

А цяпер падумаем, якімі мы будзем прагрэсіўнымі беларускімі педагогамі і як мы будзем выхоўваць любоў і павагу да Радзімы, калі будучы настаўнік не мае нормальных кніг?

Канешне, вы можаце запярэчыць, што пачынаюць выдаваць новыя кнігі. Але прабачце, няўжо за ўвесь час нашай незалежнасці не было прадумаць гэтае пытанне, якое і дагэтуль застаецца пакуль адкрытым?

Дзмітрый РАДКЕВІЧ,
навучнік Баранавіцкага
педагогічнага каледжа.

Як жывеш, дзіцячы сад?

3 самага першага кроку

Дзіцячы сад №3 Валозжына — адзін з лютых у Мінскай вобласці. Работа педагогаў на праграме "Першы крок" дапамагла сабраць набыты прэстыж і імідж, заваяваць аўтарытэт сярод бацькоўскай грамадскасці. Шмат гадоў дапоўнялі ўстанову ўзніклі і з'явіліся сваёй справы Галіна Іванавна Калікоўскай. Сёння яна — гасць "Настаўніцкай газеты".

— Галіна Іванавна, чым жывеце дзіцячы сад?

— Асноўнай задачай дашкольнага выхавання з'яўляецца фарміраванне ўсеабакова развітай асобы. Восем чаму вельмі важна павысіць эфектыўнасць усіх звышніх выхавальных работ. І першы з іх — узровень выхавання ў сям'і, дзе дзіця атрымлівае першыя навыкі, зарадак светапогляду, а таксама ў дашкольнай установе, дзе вырашаюцца задачы фізічнага, разумовага, маральнага і эстэтычнага выхавання дзяцей у ўзросте ад трох да чатырох гадоў. Адаптацыя дзіцяці да школьнага асяроддзя пачае з першага года ў дашкольнай установе, дзе вырашаюцца задачы фізічнага, разумовага, маральнага і эстэтычнага выхавання дзяцей у ўзросте ад трох да чатырох гадоў. Адаптацыя дзіцяці да школьнага асяроддзя пачае з першага года ў дашкольнай установе, дзе вырашаюцца задачы фізічнага, разумовага, маральнага і эстэтычнага выхавання дзяцей у ўзросте ад трох да чатырох гадоў.

і навучнік у дзіцячым садзе і дома.

Вельмі цікава праходзіць у нас бацькоўскія сохлы. Яны праводзяцца ў форме круглага стала, іныя раз нават сумесна з дзецьмі. Калі раней на бацькоўскіх сохлах прыходзіла 6—8 чалавек, то цяпер амаль 100-прадстаўніцтва. З задавальненнем выкарыстоўваем у рабоце метад анкетавання, які дае магчымасць больш даведацца пра сям'ю, яе звычкі. Часцей за ўсё адказы на пытанні ў анкету бываюць аб'ектыўнымі, шчырымі, тым больш, што мы не патрабуем (калі гэтага не хочунь бацькі), каб яны называлі свае прамовы. Змест адказаў аналізуем, з улікам іх характару плануем тэмы наступных сохлах, кансультацый і г.д.

— А як вы ладзіце ў сваім садку гуртковую работу да дашкольнай і як тут "дадзейнічае" бацька?

— У дзіцячым садку працуюць клуб малой і сям'і і клуб бацькоў, праводзіцца работа з дзецьмі і ініцыятыўны клуб для іх. У дашкольнай установе, дзе вырашаюцца задачы фізічнага, разумовага, маральнага і эстэтычнага выхавання дзяцей у ўзросте ад трох да чатырох гадоў.

Праводзім, як і сёння, складаныя і творчыя супрацоўніцтва з сям'яй, якія мы прыкладаем для гэтага намаганні, якія выбіраюць формы выхавання абстаўкі ў сям'і і педагогічнай адукацыі бацькоў. Гэта вельмі важная і ўплыўваюць у гэтым плане роля сацыяльнага педагога, карысна перш за ўсё для нас саміх.

— А як вы ладзіце работу па прапагандзе тралінгавых садкаў, па асяроддзі з метадыкай "Першы крок"?

— Кожны год у чэрвені — жніўні наш дзіцячы садок прымае машыны. Загатаў мы змяшчам у раённай газеце зметкі аб тым, як рыхтаваць дзіця для пастаноўлення ў дзіцячы сад, расказваем пра рэжым у групе, аб іхніх адпаведнасцях, пра адукацыйныя звычкі, засвоенныя ў сям'і, даем розныя падарышкі. Паралельна з гэтым выхаванні прараняга ўзросту, атрымліваюць спісы з адказаў, якіх да пастаноўлення ў яслі-сад ідуць у сям'ю, каб бліжэй пазнаёміцца з дзіцем, бацькамі, умовамі пражывання, метадамі выхавання. Гэты момант вельмі адказны, чыста выхавальны, ад якога залежыць, ці будзе бацька даваць выхавальнае, прыслухваюцца да яго парад, ці будзе кантактаваць з выхаванні

Калектыву педагогаў у нас у пастаянным творчым пошуку нестандартных форм работ з сям'яй. Восем інавацыйнае плануем старэйшы клуб для тат "Быць татам", адкрыць студыю па выяўленчым мастацтве "Чароўныя пензілі", а таксама міні-кафе "Ладзішкі", клуб інтэлектуальных гульняў "Белая ладзішка".

— Дзякуй Вам за цікавую гутарку. Спору Вам у працы і новых творчых знаходках, Галіна Іванавна.

Гутарыў
Мікола ГРУДЗІНСКІ,
метадыст Мінскага
абласнага ПК.

Цеплыні — на ўсіх

У дзяцей-інвалідаў Спаўгардавыні з'явіўся свой цэнтр. Яго ўрачэснае абвяшчэнне адбылося ў Мінска-роўны дзень інваліды. Гэта стала прыемай надзеяй для ўсіх жыхароў раёна. Цяпер хворыя дзеці могуць атрымаць дапамогу спецыялістаў рознага профілю.

Адкрыццё цэнтра праходзіла без асаблівай пампэзнасці. І на тое былі свае прычыны. Але ж што ўраза, дык гэта прысутнасць дзяцей-інвалідаў са сваімі бацькамі. Восем тысячы хворых дзяцей у спецыяльнай сэрвіс — у раёне 60 малалетніх інвалідаў!..

Небагата атрымалася памяшканне рабінцкага цэнтра. Хапае святла і цеплыні, і прасторы. На адкрыццё цэнтра прагучала палляка ў адрас тых людзей, якія зрабілі многае, каб такі дом мог распахнуць сваю работу. За два гады грамадскага ажыццяўлення горада Бад-Швальбах перадапа на будавніцтва цэнтра 4300 долараў і 2800 нямецкіх марак. Раённая кіраўніцтва на гэты мэта выдзеліла 20 мільёнаў 265 тысяч рублёў (у цэнах 2000 года). У раёне два гады запар праводзіцца дабрачынныя акцыі, срэды ад якіх пайшлі на цэнтр і ў якіх прынялі ўдзел 94 працоўныя калектывы. Дзякуй усім людзям, якія могуць іх зусім успрымаць чужое гора.

Вялічэння ІЗЕРСКАЯ.

У нас адна жыватворная крыніца...

Дыялог з чытачом

19 верасня 2000 года "Настаўніцкая газета" надрукавала артыкул настаўніка географіі сярэдняй школы №28 Гродна Юрыя Аляксеева, у якім былі ўзняты пытанні як у цэлым выхавання, так і турысцка-краязнаўчай работы ў прыатэісці. Па праўдзе кажучы, я чакаў, што на гэты артыкул будзе напісана водгукаў, і перш за ўсё ад людзей, непасрэдна звязаных з тымі праблемамі, на якія звярнуў увагу аўтар. Але свае думкі выказалі толькі два пастаянныя аўтары "Настаўніцкай газеты" — Яўген Шырокі і Іван Говар. Хачу адказаць сказаць, што пытанні, якія разглядаюцца Юрыем Аляксеевым і яго апанентамі, вельмі блізкія мне. Таму хачу сказаць б падзяліцца сваімі думкамі, вопытам і з чымсьці паспрачаюся.

Спачатку крху пра сабе. Мой педагогічны стаж складае амаль 20 гадоў. Вучыўся на географічным факультэце БДУ. Адно з найбольш значных уранняў таго часу — так званы "далёкая практыка" пасля трох гадоў курсу і працы на працягу 4 месяцаў у складзе Мінскай лясна-лавава-экспедыцыі ў Баргузінскім заказніку. Тайга, мядзведзі, пах суніц, сярэдня лета ў гарах, велічыня Байкал і нягледзячы работа. Тады, пры 20—30-кіламетровых маршэвых пераходах, я разумеў, што такое лішні грам у рукаву і смак дзікай чаршчы.

Пасля вучбы даўшося папрацаваць і на будоўлі ў Паўднёвай Якуціі, і там жа ў школе. Затым — у Ваўкавыскі сярэдняй школе №5, і ў школе №1. Далей (па накіраванню ваднакампані) — у Заходняй групе войск у Германіі настаўнікам біялогіі, географіі, астраноміі ў сярэдняй школе №129. З 1993 года працую намясцікам дырэктара па выхавальнай рабоце сярэдняй школы №3 Ваўкавыска. Знаходзячыся ў школе амаль увесь час, я непасрэдна звязаны з турысцкай дзейнасцю. Пасля адкрыцця ў 1986 годзе станаўчых юных турыстаў у Ваўкавыску з першага і па сённяшні дзень (за выключэннем некалькіх год, праведзеных за мяжой) я працую там кіраўніком гуртка пешага турызму па сумяшчальніцтву. Раней, калі быў класным кіраўніком, то гурток звычайна быў на базе майго класа, што, разумею, вельмі дапамагала мне ў выхавальнай рабоце.

Акрамя дзесяткаў аднаго-двух-трохдзённых паходаў, мы ажыццяўлялі два катэгарыяныя паходы на Беларусь: уздоўж Памана ад Мастоў да Бярозаўкі і праз Беларусьскую пунію. Як вядома, у выніку катэгарыянага паходу вучні атрымліваліся дасведчаныя, пры гэтым за поўную паўнацэннасць дзеці трэба працісці аднаўдзённую алегасці. Напрыклад, паход трэціх катэгорыі складанасцю азначае, што за гэты дзень трэба пераадолець 130 кіламетраў пешшу, а гэта не проста. Тады ўсё ўдзельнікам

Вярнуўшыся на Радзіму, я зноў адуеў рукава на плечы. Але ў выхавальнай дырэктара па выхавальнай рабоце я ўжо адказаў за выхавальны працэс усей школы, а не толькі алігала класа. Вядома, не па словах вялікую карысць турысцка-краязнаўчай работы, я пачаў з неабходным зрабіць яе адным з найбольш важных сродкаў выхавання падрастаючага пакалення. Якім чынам? Разумею, што і да мяне ў школе існавала пэўная сістэма выхавання, але ў тым жады яна мела патрэбу ў пэўных змяненнях у сувязі са значнымі пераменамі ў краіне, грамадстве. Таму праз некаторы час, праз усеабаковы аналіз магчымасцей школы, мною была створана выхавальная праграма "Духовнасць", за аснову якой узята маральна-эстэтычнае выхаванне, зыходзячы з яго педагогічнай універсальнасці.

Некаторыя асаблівасці гэтай праграмы закрануць у маім артыкуле "Мы ідзем сваім шляхам" "Настаўніцкая газета" ад 29.06.1999 г.).

Галоўнай часткай гэтай праграмы стала турысцка-краязнаўчая работа. Для кожнай класнай паралелі, зыходзячы з узроставых асаблівасцей дзяцей, прыняццям паступова, паслядоўна і сістэмна, была распрацавана тэматыка экскурсій і паходаў, пастаўлены мэты іх рэалізацыі. Акрамя таго, у школьным турысцкім кутку для большасці прапанаваных паходаў і экскурсій ёсць адпаведныя распрацоўкі, прадастаўлены станаўчых юных турыстаў, сабраныя з розных крыніц мною. Імі могуць карыстацца класныя кіраўнікі пры планаванні падарожжаў.

У пачатку кожнага паўгоддзя пры складанні планаў на выхавальнай работы класныя кіраўнікі прадастаўляюць мне звесткі аб праведзеных і плануемых паходах і экскурсіях, якія даводзіцца даўсёго падкаляты. Трэба адзначыць, што летні выніковы паход з'яўляецца абавязковым. Выкананне плана знаходзіцца пад кантролем адміністрацыі школы.

Абавязковым перад падарожжам з'яўляецца таксама інструктаж. А ў верасні да Дня турызму прымяркоўваюцца вечарыны, дзе па выхавальнай турысцка-краязнаўчай работы плануецца лекцыя і аглядаюцца затым (таксама ў матэрыяльным сэнсе) лепшыя класныя кіраўнікі.

Гэтыя крокі па падтрыманню належнага ўзроўню турысцка-краязнаўчай работы хачу і не з'яўляюцца чымсьці звышнатуральным, тым не менш дазваляюць, напрыклад, за мінулы год ажыццявіць класным кіраўнікам 10—11 класаў каля 50 паходаў і экскурсій, у якіх прынялі ўдзел больш за 1000 вучняў. Мяркую, што гэта нямала для школы, дзе займаюцца 737 вучняў.

Вучні маладога класнага кіраўніка, выпускнікі нашай школы Д.М.Зібаравай, акрамя цікавых паходаў па родным краі, з'ездзілі ў Гродна, Брэст, Мінск, Жыровічы, а таксама ў Маскву і Ленінград.

Але ажыццяўленне якога-небудзь падарожжа не з'яўляецца канчатковай мэтай. Многія класныя кіраўнікі праводзяць пасля класных гадзін, які, напрыклад, класны кіраўнік Г.С.Раманава (7 "Б"). Яна правяла адкрытае выхавальнае мерапрыемства для намясцікаў дырэктара па выхавальнай рабоце школы раёна па вы-

ніках экскурсій у Брэст, на якім дзеці асэнсавалі ўвучанне, пры-водзілі факты, і нават чыталі свае вершы.

Нельга не сказаць і пра тое, што вельмі карысна для ўсіх школ раёна з'яўляецца дзейнасць станаўчых юных натуралістаў (кіраўнік У.А.Башкіраў), якая дзякуючы ўпраўленню адукацыі не толькі не звужае, але ў апошнія гады зрабіла нават больш змястоўнай сваю дзейнасць.

Пастаяннымі работнікамі станаўчых юных дзейнасці з'яўляюцца 11 чалавек, якія вядуць 22 гурткі розных накіраванняў, працуюць таксама 9 сумяшчальніц ка са школ горада і раёна. Але існуюць і праблемы. Адна з іх — са шкоў знік "мужчынскі дух". І праблема ў сувязі з гэтым узнікае не толькі ў турысцкай дзейнасці. І гэтым не менш не могуць падацца з паважаным Яўгенам Шырокім, які ў артыкуле "Чым далей у лесе" ("Настаўніцкая газета" ад 10.10.2000 г.) піша: "А як з'яўляюцца падарожжы? У а, акрамя работы, процама спрыяе муж, дзеці, уборка, мыццё, харчаванне для сям'і і іншыя клопаты для сям'і і іншых навакольных. Усё гэта так, але не вядома дзякуючы перш за ўсё жаданым, і сямейным і не, і малым і не вельмі, школьным турыстам пакуль яшчэ не памёр."

А тое, што школы, турызму патрэбны мужчыны, гэта — не абавязковы факт. Напрыклад, толькі ў верасні мінулага года на станаўчых юных натуралістаў прышоў працаваць кіраўніком гуртка па спартыўнаму арыентаванню Уладзімір Курловіч. Дзякуючы яго фанатызму, у добрым сэнсе гэтага слова, прайшлі ў 1-ы этапу горада Ваўкавыска па спартыўнаму арыентаванню.

Неаднаразова выязджаў ён з вучнёўскімі камандамі на абласны і рэспубліканскія спаборніцтвы. У верасні мінулага года ўдзельнічаў упершыню ў міжнародных спаборніцтвах у Мінску. Каманда Ваўкавыска выступіла годна, а Ангеліт Бычак, дарчы, вучыць 6 класа нашай школы, заняў 1 месца ў Парэ-спрыне. Акрамя таго, выступаючы затым у адкрытым першынстве Гродзенскай вобласці па спартыўнаму арыентаванню, выхаванцы Уладзіміра Аляксандравіча занялі другое агульнаагульнае месца. Асабліва для мяне прыемна, што там выступілі 9 вучняў сярэдняй школы №3.

Гэтыя факты я прыняў дзякуючы, каб сказаць, што наша школа не пераадолець асаблівасці са станаўчых. Хачу падкрэсліць, што, пачынаючы з 5 класа, усім

з членамі калектыву і ў канчатковым выніку спрыяе фарміраванню правільнай арыентацыі сваіх паводзі.

Вядома, заканамернасцю працэсу адаптацыі вучнёўцы ПТНУ дазваляе распрацаваць канкрэтныя мерапрыемствы па яго рэгуляванні. Гэта могуць быць арганізацыя і ўмовы вучэбнай і працоўнай дзейнасці, сацыяльна-псіхалагічны клімат, сістэма матэрыяльна-маральнага стымулявання.

Магчыма прымяняць адаптацыйныя трэнінгі з вучнёўцамі першых курсаў, якія спрыяюць адаптацыі да навукальнай установы, знаёмства членаў групы паміж сабой, з куратарам, майстрам, выкладчыкам, згуртаванню групы ў цэлым, а таксама знішчаюць агульнае напружанне, трывожнасці, няўпэўненасці ў сабе.

Значная частка семінара была прысвечана рабоце ў інфармацыйнай базе і іншым магчымасцям, якія спрыяюць адаптацыі да навукальнай установы, знаёмства членаў групы паміж сабой, з куратарам, майстрам, выкладчыкам, згуртаванню групы ў цэлым, а таксама знішчаюць агульнае напружанне, трывожнасці, няўпэўненасці ў сабе.

Значная частка семінара была прысвечана рабоце ў інфармацыйнай базе і іншым магчымасцям, якія спрыяюць адаптацыі да навукальнай установы, знаёмства членаў групы паміж сабой, з куратарам, майстрам, выкладчыкам, згуртаванню групы ў цэлым, а таксама знішчаюць агульнае напружанне, трывожнасці, няўпэўненасці ў сабе.

Так, метадыст аддзела бесперапыннай псіхалагічнай адукацыі РІПА Ірыны Паўлавай была ўзята праблема адаптацыі перахадзіцеляў прафесійна-тэхнічнай навукальнай установы.

Праблема адаптацыі падлетка ў новым асяроддзі на сённяшні дзень з'яўляецца вельмі актуальнай і вырашэнне яе выступае ў якасці выніковай ўмовы эфектыўнасці навучнага. Гэта адаптацыйнае выхаванне не толькі прысваенне арганізма асобы падлетка да новых умоў, але і выпрацоўка фізічных і псіхалагічных якасцяў, якія дазваляюць ёй справляцца з цяжкасцямі.

На дуку Ірыны Паўлавай, перыяд адаптацыі вучнёўцы ПТНУ першых курсаў з'яўляецца даволі складаным, таму што звязаны з істотным змяненнем мэты, характару, умоў дзейнасці, сацыяльнага асяроддзя, а таксама статусу і ролі будучага спецыяліста.

Найбольш важным з'яўляецца працэс адаптацыі першакурсніка да калектыву равенства, таму што пастаўлена ўважліва характарызуецца з'яўленнем пачуцця ўпэўненасці ў адносінках

Аляксандр БОЦКА,
намясцік дырэктара па
выхавальнай рабоце сярэдняй
школы №3 Ваўкавыска.

Прафесійная адукацыя

Аспекты псіхалагічнага суправаджэння

Па ініцыятыве Рэспубліканскага інстытута прафесійнай адукацыі і пры непасрэдным удзеле яго Цэнтра выхавальнай работы быў праведзены рэспубліканскі семінар "Праблемы псіхалагічнага суправаджэння прафесійнай адукацыі навуковай ПТНУ". У гэтым артыкуле я пачаюць афармляць асноўныя вынікі прафесійна-псіхалагічнай работы ў ПТНУ. Гэта будзе першы крок у напрамку фарміравання псіхалагічнай культуры ў ПТНУ. Гэта будзе першы крок у напрамку фарміравання псіхалагічнай культуры ў ПТНУ.

Як зазначыла ва ўступным слове прэзідэнт па выхавальнай рабоце Рэспубліканскага інстытута прафесійнай адукацыі, кандыдат псіхалагічных навук, дацэнт Алена Папова, вельмі актуальнае значэнне ў сучаснай ПТА набыла сёння выхавальная праца. Важнейшым мэтаў якой з'яўляецца развіццё творчай, усеабакова развітай асобы, якая імкнецца да пастаяннага прафесійнага росту. Выхавальная сістэма навукальнай установы ПТА павінна ўзяць сабою цэласны сацыяльны арганізм, які абавязваецца ўзаемадзеянне асноўных кампанентаў выхавання і ўвасабляць у сабе жыццёвы калектыв у установе, яго сацыяльна-псіхалагічны клімат. Сутнасць сучаснай выхавальнай сістэмы ў навукальнай установе складаецца з арыентацыі ўсёго выхавальнага працэсу на асобу навучніка і педагога. У гэтым асноўную ролю адыгрывае педагог-псіхолог.

Па меркаванням прэзідэнта А.С.Павоў, галоўнай мэтай функцыянавання псіхалагічнай службы ў сістэме прафесійна-тэхнічнай адукацыі трэба лічыць псіхалагічна-педагагічнае суправаджэнне асобы навучніка ў навукальна-выхавальнай працэсе прафесійнай адукацыі, псіхалагічнае забеспячэнне педэгагічнага працэсу, фарміраванне ў асобі псіхалагічнай гатоўнасці да самавызначэння, прафесійнай накіраванасці, якія ўключаюць у сабе асабістае, сацыяльнае і прафесійнае развіццё. Як паказвае час, псіхалагічная служба значна спрыяе павышэнню эфектыўнасці навучнай і выхавальнай у прафесійна-тэхнічнай адукацыі і фарміраванні

навукальнай установе ПТА павінна ўзяць сабою цэласны сацыяльны арганізм, які абавязваецца ўзаемадзеянне асноўных кампанентаў выхавання і ўвасабляць у сабе жыццёвы калектыв у установе, яго сацыяльна-псіхалагічны клімат. Сутнасць сучаснай выхавальнай сістэмы ў навукальнай установе складаецца з арыентацыі ўсёго выхавальнага працэсу на асобу навучніка і педагога. У гэтым асноўную ролю адыгрывае педагог-псіхолог.

На дуку Ірыны Паўлавай, перыяд адаптацыі вучнёўцы ПТНУ першых курсаў з'яўляецца даволі складаным, таму што звязаны з істотным змяненнем мэты, характару, умоў дзейнасці, сацыяльнага асяроддзя, а таксама статусу і ролі будучага спецыяліста.

Найбольш важным з'яўляецца працэс адаптацыі першакурсніка да калектыву равенства, таму што пастаўлена ўважліва характарызуецца з'яўленнем пачуцця ўпэўненасці ў адносінках

Даніэль кафедры псіхалогіі прафесійнай адукацыі РІПА, кандыдат псіхалагічных навук С.П.Пуранава ў сваім выступ-

ленні акрэсліла праблемы выхавання ўзроўню фарміравання навукальнай культуры навукальнай ПТНУ. У прыватнасці яна адзначыла, што даследаванні псіхалагічнай і навукальнай культуры навукальнай ПТНУ дазваляюць выявіць недастатковасць, а нарэдку і вельмі нізкі ўзровень фарміраванасці такога важнейшага агульнанавукальнага навыку, як чытанне. Таму неабходна выкарыстоўваць гэтыя метады навукальна, якія б дапамагалі справіцца з гэтай праблемай. Выступоўшай быў прадстаўлены ідэя іграй практыкаванняў, якія дапамогуць навукальнаму пераадолець асноўныя недахопы тэхнікі чытання і разумення тэксту. Адна з іх — некаторыя ПТНУ Мінска ўжо маюць невялікі вопыт правядзення трэнінгаў, накіраваных на фарміраванне навыкаў рынальнай работы з кнігай. Педэгаг-псіхолог навукальнай установы павінны дзяляцца вопытам і карыстацца ўзровень фарміраванасці навыкаў чытання навукальнай прафесійна-тэхнічнай адукацыі.

У наступным метадыста аддзела бесперапыннай псіхалагічнай адукацыі РІПА Ірыны Паўлавай была ўзята праблема адаптацыі перахадзіцеляў прафесійна-тэхнічнай навукальнай установы.

Праблема адаптацыі падлетка ў новым асяроддзі на сённяшні дзень з'яўляецца вельмі актуальнай і вырашэнне яе выступае ў якасці выніковай ўмовы эфектыўнасці навучнага. Гэта адаптацыйнае выхаванне не толькі прысваенне арганізма асобы падлетка да новых умоў, але і выпрацоўка фізічных і псіхалагічных якасцяў, якія дазваляюць ёй справляцца з цяжкасцямі.

На дуку Ірыны Паўлавай, перыяд адаптацыі вучнёўцы ПТНУ першых курсаў з'яўляецца даволі складаным, таму што звязаны з істотным змяненнем мэты, характару, умоў дзейнасці, сацыяльнага асяроддзя, а таксама статусу і ролі будучага спецыяліста.

Найбольш важным з'яўляецца працэс адаптацыі першакурсніка да калектыву равенства, таму што пастаўлена ўважліва характарызуецца з'яўленнем пачуцця ўпэўненасці ў адносінках

Даніэль кафедры псіхалогіі прафесійнай адукацыі РІПА, кандыдат псіхалагічных навук С.П.Пуранава ў сваім выступ-

ленні акрэсліла праблемы выхавання ўзроўню фарміравання навукальнай культуры навукальнай ПТНУ. У прыватнасці яна адзначыла, што даследаванні псіхалагічнай і навукальнай культуры навукальнай ПТНУ дазваляюць выявіць недастатковасць, а нарэдку і вельмі нізкі ўзровень фарміраванасці такога важнейшага агульнанавукальнага навыку, як чытанне. Таму неабходна выкарыстоўваць гэтыя метады навукальна, якія б дапамагалі справіцца з гэтай праблемай. Выступоўшай быў прадстаўлены ідэя іграй практыкаванняў, якія дапамогуць навукальнаму пераадолець асноўныя недахопы тэхнікі чытання і разумення тэксту. Адна з іх — некаторыя ПТНУ Мінска ўжо маюць невялікі вопыт правядзення трэнінгаў, накіраваных на фарміраванне навыкаў рынальнай работы з кнігай. Педэгаг-псіхолог навукальнай установы павінны дзяляцца вопытам і карыстацца ўзровень фарміраванасці навыкаў чытання навукальнай прафесійна-тэхнічнай адукацыі.

Значная частка семінара была прысвечана рабоце ў інфармацыйнай базе і іншым магчымасцям, якія спрыяюць адаптацыі да навукальнай установы, знаёмства членаў групы паміж сабой, з куратарам, майстрам, выкладчыкам, згуртаванню групы ў цэлым, а таксама знішчаюць агульнае напружанне, трывожнасці, няўпэўненасці ў сабе.

Аля КЛЮЙКО.

Чалавек. Грамадства. Дзяржава

Жыццё ідзе наперад супярэчнасцямі, і жыццёвыя супярэчнасці мат разую багачэйшыя, розні баковыя, змястоўныя, чым розму чалавека здаецца спачатку.

У.І.Ленін

Што можна прачытаць

Фромм Э.Человек для себя
Мин., 1992.

Философия /Под редакцией
Ю.А.Хилкина. Минск, 2000.

0 декларировании совокупного годового дохода

Управление методологии исчисления налогов с физических лиц и прочих доходов

